

Det følgende Affnit, somfattes under Forhandling var §§ 2—10 med de dertil stillede Vædringsforslag Nr. 1—7.

Ordføreren (Steffensen): Af de Vædringsforslag, som henhøre under dette Affnit gaar Nr. 1 til § 2 II. A. 2. ud paa at udstemme Summen 430 Kr., der i det andet Ting er indsat som Vejeindtægt af Strandmarken ved Charlottenlund, og Nr. 6 gaar ud paa at nedlægge Rente af Kassebeholdningen fra 300,000 Kr. til 100,000 Kr. De Forhøjelser, som paa disse 2 Kontorer ere stete ned i Folketinget, kunne ikke blive staaende, da det er en given Sag, noget, som alle og enhver ved, at de Indtægter, der der ere opførte, ere Indtægter, der slet ikke ville indkomme. — Med Hensyn til Forslagene Nr. 2, 3, 4, 5, til § 6 III., Telegrafvæsenet, skal jeg bemærke, at i Loven om Lønninger for Telegrafvæsenet af 12te April 1889 § 4 er det foreskrevet, at der ved Finansloven skal bevilges det fornødne Beløb til Godtgørelse for de Postembedsmænd og andre, som mod særligt Vederlag bestyre Telegrafstationer, det er altsaa Vederlag til Mænd, der egentlig ikke høre til Telegrafvæsenets Personale, men som bestyre dets Stationer. Alle de Stationer, hvorom der er Tale i vore fire Vædringsforslag, henhøre til denne Klasse. Nu er det jo indlysende, forekommer det mig, at naar man har en saadan Bestemmelse, maa den gennemføres med en vis Billighed og Loyalitet overfor den paagældende, saaledes at naar Arbejdet forøges, eller Udgifterne ved Bestyrelsen af en Station forøges, maa man finde sig i at give de paagældende en passende Forøgelse af deres Indtægter. I det andet Ting har man vægret sig derved, uagtet det er opløst for samtlige de her nævnte Stationers Vedkommende, at der i Virkeligheden er al Rimelighed for at tilstaa dem disse Smaaforhøjelser af 1—200 Kr., hvorom det jo i Reglen drejer sig. Der er egentlig ikke, saa vidt jeg har kunnet opdage, anført noget andet imod disse Bevillinger, end at Telegrafvæsenet ballancer ikke godt, det har et stadigt Understud, og skulle vi komme bort deraf, maa vi ikke blot se at saa forøgede Indtægter, men vi maa ogsaa sørge for at holde Udgifterne saa lave som muligt. Det Raisonnement kan jeg ikke anse for rigtigt, thi de Smaabeløb, som her er Tale om, ville ikke hjælpe stort paa Telegrafvæsenets Balance. Skal man gøre noget, som i saa Henseende virkelig kan have Betydning, maa det være at saa Indtægterne forhøje de f. Eks. ved Reformer i Telegramtaksterne. Men at lade det gaa ud over de

Telegrafister, hvorom her er Tale, forekommer mig i høj Grad ubilligt. Naar Arbejdet forøges for dem, eller de Udgifter, Stationens Bestyrelse medfører, forøges, er der rimelig Grund til at give dem den Forhøjelse, hvorom her er Tale. Jeg skal saaledes anbefale, at Tinget stemmer for disse Forslag under Nr. 2—5.

Endelig er der endnu et Forslag, som er stillet af Flertallet, og som jeg skal berøre. Det er Forslaget til § 10, som gaar ud paa, at den Anmærkning udgaar, der lyder saaledes: „Der tilstaaes Gudhjem Havn Rente- og Afdragsfrihed i 20 Aar fra Juni Termin 1893 at regne for det Havnen i Finansaaaret 1882—83 tilstaaede Laan af Statskassen 30,000 Kr., og Rente og Afdragsfrihed for det Havnen i Finansaaaret 1884—85 tilstaaede Laan af Statskassen 10,000 Kr. forlænges med 20 Aar fra December Termin 1894 at regne.“ Vi foreslaa denne Anmærkning udstemt. Det fremgaar af Forhandlingen i det andet Ting, at Anmærningen blev sat ind i Folketinget ved 3dje Behandling, efter at Sagen i Forvejen kun ganske flygtigt var nævnt for vedkommende Minister, hvorfor han ogsaa tog Anstand over for den. Det forekommer mig, at Sagen ikke har foreligget tilstrækkeligt opløst for vedkommende Minister, og endnu mindre for Udvalget i dette Ting, Flertallet foreslaar derfor, at Anmærningen udstemmes. —

Madsen-Mygdal: Det første Vædringsforslag til dette Affnit er jo Vædringsforslag Nr. 1, der ganske vist kun omhandler en lille Sum, nemlig 430 Kr., og for saa vidt kunde det se ud til at være ubetydeligt, men da Vedtagelsen af dette Vædringsforslag i Virkeligheden betyder en Anerkendelse af det provisoriske Fort ved Charlottenlund, er det en Selvfølge, at jeg efter mine Udtalelser i Gaar og i Dag maa stemme mod dette Vædringsforslag. — Der er dernæst Vædringsforslagene Nr. 2, 3, 4 og 5 angaaende nogle mindre Forhøjelser af Godtgørelsen til Telegrafbestyrerne paa forskellige Steder. Om disse Vædringsforslag vil jeg tillade mig at bemærke, at jeg tror, at der ikke er Grund til at stemme for dem. Det er jo en bekendt Sag, at de Indtægter, der ere forbundne med Telegrafbestyrerbestillingen, ere paa mangfoldige Stationer en ren Vejeindtægt. Vi have jo forskellige Jærnbanestationer, hvor Stationsforstanderen baade er Forvalter for Jærnbanen og tillige er Postimester og Telegrafbestyrer, og saa er han ovenikøbet Maaler og Vejer og Brager. Alle disse Bestillinger, forenede i en Person, give en ret klæffelig Indtægt. Der er saa-